

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *ἐγειρόμενος ἐν ὄργῃ*
καὶ μεταβαίνων δεξιᾷ.

Νὰ μὴ ἀκούσω λέξιν περὶ Φαίακος . . .
πῶς εἶπας; . . . εἶνε μεγαλόψυχος ἀνὴρ;

Βλέπων δὲ ἡ Εὐρυνμέδῃ ἐτοιμάζεται τὰ ἀπαρτήση.

Σίγα, δὲν θέλω . . . Λέγε . . . τί σοὶ ἔλεγε; . . .
"Ὅχι! . . . νὰ φύγης, δὲν ἀκούω . . . φύγε, ναί!"

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *ἰδίᾳ περιδάκρυς.*

"ὦ πάτερ μου, ὑπέκω εἰς τοὺς λόγους σου,
ἀφοῦ τὸ θέλω, κόρη εὐπειθῆς ἐγώ,
ἀλλ' ἂν ποτ' ἐπανάλθῃς εἰς τὸν οἶκόν σου
μετ' εὐπλοίαν φέρων πάλιν θησαυροὺς,
τὸν πόδα πρόσχες, βαίνει βραδυκίνητος
μήπως προσκόψῃς ἐπὶ τάφου χθαμαλοῦ.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *αὐστηρῶς.*

Τί ψιθυρίζεις ἰσταμένη ἔκλυπος;

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *περίλυπος.*

Οὐδέν.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *ἐν συγκιήσει.*

Εἶπέ μοι . . .

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *βαίνουσα πρὸς τὴν θύραν ἀριστερᾷ.*

"Ὅχι, πάτερ.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *ἐκέτης.*

Κόρη μου . . .

ΕΥΡΥΜΕΔΗ *ἀδάκρυτος.*

Σὲ ὑπακούω.

ΥΠΕΡΒΟΛΟΣ *κλαίων ὡς ἐξήλθετ ἡ Εὐρυνμέδῃ.*

'Ἄλλ' ἐγὼ σὲ θανατῶ! . . .

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Προτιμῶ τὴν εὐμένειαν ἐν τῇ κατακρίσει ἢ τὴν
κοινοτοπίαν ἐν τῷ ἐπαίνῳ.

*

Ἡ γαλήνη δίδει ἀξιοπρέπειαν.

*

Ἐνίοτε ἄλλως σκέπτεται τις καὶ ἄλλως αἰσθάνεται.

*

Εὐκολώτερον εἶνε τις γενναϊόφρων ἢ δίκαιος. Ἡ γεν-
ναιοφροσύνη προέρχεται ἐκ τῆς καρδίας, ἡ δικαιοσύνη
ἐκ τοῦ λογικοῦ.

*

Ἐπάρχουσιν ὄργανισμοί, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ εὐτυ-
χία εἶνε ἀπαραίτητος ὅπως ὁ ἥλιος — ἡ λύπη τοῦς
φονεύει.

*

Ἐναδρυνόμενος διὰ τὸν ἔρωτα ὃν ἐμπνέει εὐρί-
σκει ὀλιγωτέραν ἡδονὴν εἰς τὸ ὅτι ἀγαπᾷ παρά εἰς
τὸ ὅτι ἀγαπάται.

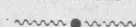
*

Εἶνε τις ὑπέρτερος ὄλων ἐκείνων, τῶν ὁποίων δὲν
ἔχει τὴν ἀνάγκην.

ΓΙΒΡΑΛΤΑΡ

ΔΙΗΓΗΜΑ

Α'.

Ἦσαν ἐν συνόλῳ ἑπτακόσιοι μέχρις ὀκτακο-
σίων τοῦλάχιστον. Μετρίου ἀναστήματος, ἀλλ'
εὐρωστοί, εὐκίνητοι, εὐκαμπτοί, καὶ πλασμένοι
πρὸς τὰ τολμηρότερα τῶν ἀλμάτων, ἐπήδων,
φωτιζόμενοι ἀπὸ τὰς τελευταίας ἀνταυγείας τοῦ
ἡλίου, ὅστις ἔδυνε ὀπισθεν τῆς πρὸς δυσμᾶς τοῦ
λιμένος ὁροσειρᾶς. Ὁ ὑπέρυθρος ἡλιακὸς δίσκος
μετὰ μικρὸν ἠφανίσθη καὶ τὸ σκότος περιεκά-
λυψε τὴν θαλασσίαν λίμνην, ἣν περιβάλλουσιν
δειράδες μακρυνῶν βουνῶν.

Αἰφνιδίως ὀλόκληρον τὸ ἄγλημα ἐστάθη ἀκί-
νητον. Ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν ἐπεφάνη ἐπὶ τῆς κο-
ρυφῆς τοῦ βουνοῦ. Ἀπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ σταθ-
μοῦ, ὅστις ἔκειτο εἰς τὴν ἀκρωτάτην κορυφὴν
τοῦ παμμεγέθους βράχου, δὲν διέκρινέ τις τί
συνέβαιεν ὑπὸ τὰ δένδρα.

— Σοσσ!.. Σοσσ!... ἐσύριζεν ὁ ἀρχηγὸς μετὰ
χειλέων ἐξωγκωμένων, δίκην σάλπιγγος.

— Σοσσ!... Σοσσ!... ἐπανάλαβε τὸ παράδο-
ξον ἄγλημα ἀπὸ κοινοῦ.

Ὁ ἀρχηγὸς ἦτο ὃν ἀλλόκοτον, ὑψηλοῦ ἀ-
ναστήματος, περιτετυλιγμένον ἐντὸς δέρματος
πιθήκου, μὲ τὸ τριχωτὸν μέρος ἐξωθεν, μὲ τὴν
κόμην μακρὰν καὶ λοχμῶδη, μὲ κοντὴν γε-
νιάρδα, καὶ πόδας γυμνοὺς, μὲ πέλμα τραχὺ
ὡς ὑπλὴν ἵππου.

Ἐψῶσε τὴν δεξιὰν χεῖρα καὶ ὑπέδειξε τὴν
χαμηλοτέραν κορυφὴν τοῦ ὄρους, πάντες δὲ οἱ
λοιποὶ ἀμέσως ἐπανάλαβον τὸ κίνημα, μετὰ
στρατιωτικῆς, ἢ μᾶλλον μηχανικῆς ἀκριβείας,
ὡς ἀληθῆ νευρόσπαστα, κινούμενα ὑφ' ἐνός καὶ
τοῦ αὐτοῦ ἐλατηρίου. Ὁ ἀρχηγὸς κατεβίβασε
τὸν βραχίονα. Κατεβίβασαν αὐτὸν καὶ πάντες
οἱ λοιποί. Ἐκυψε πρὸς τὴν γῆν. Πάντες ἔκυ-
ψαν ἐν τῇ αὐτῇ στάσει. Ἐλαβε τὸ χονδρὸν
ρόπαλόν του, κραδαίνοντο. Ὅλα τὰ ρόπαλα
μετ' ὀλίγον ἐκραδαίνοντο, περιγράφοντα τὸν
αὐτὸν κύκλον, τὸν ὁποῖον διέγραφε καὶ τὸ ἰδι-
κόν του.

Κατόπιν ὁ ἀρχηγὸς ἐστράφη, διωλίσθησε διὰ
τῶν θάμνων, καὶ ἐφθασεν ἐρπύζων ὑπὸ τὰ δέν-
δρα. Τὸ ἄγλημα ἠκολούθησεν αὐτὸν ἔρπον.

Ἐν διαστήματι δέκα λεπτῶν, ὄλον ἐκεῖνο τὸ
πλήθος διῆλθε τὰς ὑπὸ τῶν χειμᾶρῶν κοιταν-
θείσας ἀτραπούς τῶν βουνῶν, χωρὶς νὰ ἀκουσθῇ
οὔτε ἐνός χάλικος ἢ προστριβῆ.

Μετὰ ἐν τέταρτον ὥρας, ὁ ἀρχηγὸς ἐστάθη·
καὶ ὄλοι δὲ οἱ λοιποὶ ἐσταμάτησαν, ὡς ἐὰν
αἰφνης ἀπελιθώθησαν.

Διακόσια μέτρα κάτωθεν, ἐξετείνετο ἡ πό-
λις, κεκλιμένη κατὰ μῆκος τῆς σκιαυροῦς θα-